

ELŐFIZETÉSI ÁR:

egyedévre . . . 1 frt 25 kr. = 2 kor. 50 fl.
Félévre . . . 2 . 50 . . . 5 . . .
Egész évre . . . 5 . . . 10 . . .

Megjelenik minden szerdán és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr. = 14 fillér.

Egyes példányok Groszman J. antiquar üzletében, Polacsek V. és Groák I. dohányfőzsdéjében, Groszmann J., Gubás F. és Hesz Jenő fűszerkereskedésében kaphatók.

SZABADSÁG

POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.
A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG:
hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők:
Városháztér 10. szám.
Szerkesztő otthon van minden nap délután 1—2 óráig.
KIADÓHIVATAL:
hova a nyiltterek, hirdetések és előfizetési díjak, valamint reclamációk küldendők:
Wesselényi és Könyg
könyvnyomdája
Deák-utca (színház-épület).

Le kell rombolni!

Borsodvármegye közönsége legközelebb tartott közgyűlésében azoknak a szabadelvű harcosoknak a sorába állt, a kik ma egy elkorhadt, vén épületet ostromolnak.

Ez a korhadt, vén épület a főrendiház, melyet a kor szellemének és demokratikus irányának reformálni kell, úgy, hogy abban a nemzet összesége az őt megillető képviselőben részesüljön. Meg volt erre a reformra a mód nyolcz év előtt, mikor Tisza Kálmán oly rosszul élt a kezébe adott alkalommal, hogy megállapodott a fél munkánál és tulajdonképen még rosszabbá tette a helyzetet. Rosszabbá annyival, mert egy újabb és igazán átalakító reformmal szemben azt a kifogást érvényesítik a legtöbben, hogy hiszen nem lehet minden léptenyomon alkotmányt toldozni.

Egyik nagy bűne ez is annak a kormányzatnak, mely megkísérelte a keresztény-zsidó házassági javaslatot a helyett, hogy teljesen szabadelvű intézmények kísérletével állott volna elő és a mely egyáltalában mindenütt és mindenben a megalkuvás utjára lépett és maga adta a jogezimet a főrendeknek, hogy a régiek helyett új kiváltságokat követeljenek.

Nem valami szerényen élnek, ime, az alku utján szerzett jogaikkal a főrendek és vérszemet kapva, most már egyenesen hadat üzennek a nemzet szabadelvű haladásának, kihíva maguk ellen az egész társadalom megbotránkozását, visszatetszését és megtorlását.

A megtorlás akciója az, melyre most Borsodvármegye is lépett s kezét fogott azokkal a szabadelvű politikusokkal, a kik ellentállást nem tűrő akarattal támadják meg azt a lomhán rájuk nehezülő súlyos terhet, melylyel a született méltóságok a nemzet természetes jogait, saját kicsinyes érdekeik megőrzése végett, agyonnyomni igyekeznek.

A SZABADSÁG TÁRCZÁJA.

Ima a mi kedves magyar hazánkért*).

Isten! ki mindenkor megvédte bennünket,
Nem hagytad elveszni soha sem népünket,
A kitől hazánkra annyi fény sugárzott
Te véd meg, te áll meg szép Magyarországot!

Adj erőt, adj erényt, adj hitet minékünk,
Szent neved ellen mi ne tegyünk, ne vétsünk;
Szeressük egyetlen hazánkat és királyunk,
Üdvöt és örömet csak bennök találunk.

Tudomány, művészet viruljon mi köztünk
Bőségben arassunk, hol magot vetettünk;
Legyen egy tündérvirág a magyar országa,
S annak a magyar nép legszebbik virága . . .

Lakozzék közöttünk szeretet, békeesség,
Szegénynek, gazdagnak igazság adassék;
A csatán ne legyen hősebb nép minálunk,
Nyjerjen ott diadalt kardunk és királyunk

A király és nemzet csak egyet akarjon:
„Hogy legyen nagy s dicső ez a szép Magyarhon!”

*) Véletlenül jutott kezünkhez ez a pompás fohász. S bár nem a nyilvánosság elé volt szánva, mégis a szerző szíves engedelmét a közlésre kieszközöltük, s reprodukáljuk a verset annál nagyobb örömmel, mert azt egy régi kipróbált és hí bajnoka a függetlenségi elveknek írta meg azzal a vervevel, melyet kifejtteni csak a nagy idők egy még mindig „mens sana”-val in corpore sano” bővelkedő 76 éves taaaja tudhat. Szerk.

A főrendiház született mágnásai, kiknek óriási többsége here életet folytat ott, ahol a munkás társadalom verejtékes küzdelmet folytat a nemzet jövőjéért, mintha ez is sport volna, szeszélyből, kedvtelésből akarják aláásni a természetes jogokat, miket kivívtak és vivnak a nép igaz vezetői.

Az egyházpolitikai kérdések évek óta tartják izgalomban az ország különböző felekezeteit. A liberális megoldásért kiált már évek óta a nép minden osztálya. Követelik a törvényhatóságok impozáns egyértelműséggel, követelik a parlamenti pártok, az ország polgársága, csak a főrendi ház született méltóságai sorakoznak a nemzet akarata ellen s öröklött jogaikkal állanak utjába az idők természetes folyásának.

Elmult az a kor, melyben a hétágu koronák viselői parancsoltak a páriáknak, csak fénye van már az öröklött hatalomnak, mely semmivé törpül az érdemekkel szerzett jogok ereje előtt. A léhaságot csak léhaságnak nézi a felvilágosult nemzet zöme még akkor is, ha hétágu vagy kilencz águ korona diszlik is a fején. A gondolat, mely hosszú idő alatt érett meg a nemzet lelkében, most kitört. Korlátot nem ismerő akarattal követeli igazi jogát és nem lesz nehéz összetörnie azt a korhadt alkotmányt, mely utjában áll.

A miskolczi internátus.

Ma négy éve, hogy városunkban egy nemes célú emberbaráti intézet jött létre: az internátus. Azóta sok irigység és roszakarat szülte támadásnak, rágalomnak és ócsárlásnak volt ez kitéve és sok szüle azon hiszben is volt, hogy ott nagy kanállal mérlik majd a tudományt, nem gondolván meg azt, hogy a mit a gyermek éveken át mulasztott, azt nem le-

het neki néhány rövid hó alatt helyreépítenia. Sok mindenféle elem is került oda az első két évben, melylyel nem egykönnyen lehetett olcsó áron boldogolni. Ezen tarthatatlan állapotnak aztán úgy vett véget az intézet igazgatója, hogy mellőzvé a drága és sokszor hasznavetetlen nevelőket, a növendékek létszámát 24-ről 12-re szállította le; csakis alsóbb osztályu növendékeket vett fel és ezek nevelését ő maga egyedül vette kezébe. Ez időtől fogva aztán az internátus tudunk és meggyőződésünk szerint példányszerű lett. Már az átalakulás első évében a gyöngye tanulók fokozatosan fejlődtek, a jobbak megerősödtek s mindnyájából zerény, előzékeny, szorgalmas tanuló lett. Az elfogulatlanabb szülők belátván most az intézet jótékony hatását, a gyermek egész jövőjére nézve, közelről úgy, mint messzeföldről, Erdélyből, túl a Dunáról, de különösen az Alföldről hozták gyermekeiket nevelésbe, Miskolcz ezen kis tuskulánumába.

És méltán, mert a mint az intézet értesítője mondja: A kellő felügyelet és figyelem nélküli szabad deák-élet ma már lejárt a magát. Nem is volt annak jó oldala sohasem.

A gondos, kivált vidéki szüle azon hiszben, hogy kötelességének eleget tett, midőn jóhírű városi iskolába járatta gyermekét, nyugodtan néz annak jövője elé. És megtörténik, a legtöbbször megtörténik, hogy az iskolai év leteltével a varva-várt gyermek bélyegző bizonyítványával, erkölesileg elzüllötten kerül haza, ha ugyan a járványok egyike őt örökre el nem némitotta. És ennek a szomorú valónak nagy részét a szabad deák-élet az oka. A rosz pajtások elvégzik aknamunkájukat s az ugynevezett kosztadók, kik legtöbbször szegényebb sorsu emberek, el lévén foglalva a mindennapi gonddal, munkával, vajmi kevés, vagy éppen semmi időt sem áldozhatván a gondozásukra bizott gyermek szellemi tőkje gyarapításának: nem is csoda, ha a szegény, tapasztalatlan gyermek nem bírván önjerejéből a városi élet ezer csábjainak ellentállani, s nem lévén mostoha sorsá-

nyes arcoska, a bűvös tükör, mely a pillanat benyomásait oly hiven adja vissza.

S a mint a két gyermek, a parányi s a nagyobbacska, egymásra mosolygott, édes finom ezüstös kacaj reszketett a kristályos légben, mint az érkező kikelet láthatlan tündérének csengő kacagása, mely sngarat idéz az égből, madarakat hív elő a messzeségből, virágot csal a földből s tarka pillangót a virágok kelyhéből.

De eközben az édes anyának megsugta az őrangyalka, hogy a gyermeke nincsen egészen biztos kézben. Futott ki a kertbe, — de hát nem tudott haragudni arra a csupa szeretetből vétkező kis bűnösre.

Elvette tőle, az elszontyolodó kis dajkától a már békételenkedő piczit s megnyugtatta őt.

A parányi édes polyp mohó vágygyal szívta boldog áldozatának, az édes anyának az élet forrásától duzzadó áldásos keblét.

A kis Gizi duzzogva nézte e műtételt. Haragudott, hogy elvették tőle a kedves játékszert. Persze, a mamáé. Az ő babáját nem veszik el tőle, de hát azzal nem oly élvezet játszani, az nem eleven . . .

Végre megszólalt:

— Mamuska! Ugy-e nekem is hoz majd a golya ilyen kis babát.

Nevetésre fakadt a mama:

— Hohó kedvesem! Az még soká lesz! . .

Majd ha te is asszony leszel, mint én . . .

Kerekre nyitotta szeméit a kis lány, mintha beakarna látni a messze jövőbe s szinte elszomrodva, de kacagató naivitással kérdé:

— Hamarabb nem?

A magyar dicsőség, szabadság sugára
Ragyogjon, mint a nap, az egész világra!

Szép hazánk ne fődje sohase búfelhő
Legyen a magyar ég mindenkor tündöklő;
S szentegyház a magyar nemzetnek hazája,
Hol a te szent neved örökké imádja!

Isten! ki mindenkor megvédte bennünket,
Nem hagytad elveszni soha sem népünket
A kitől hazánkra annyi fény sugárzott,
Te véd meg, te áll meg szép Magyarországot!

Maklárý István.

Hamarabb nem? . . .

A mama mélyen aludt a díványon fekvve, mellette abölcseben szendergett kicsikéje. álmában mosolyogva. Gizike, a kire rábízta, hogy ringassa a bölcsőt, hol a kicsire nézett, hol a mamára, — végre egyet gondolt s óvatosan fölölelte, kilopta az édes babuskát a vánkoscák közül, noha alig bírta, mert ő se volt nála sokkal nagyobb.

És suhant vele ki a kertbe. Sebesen, mint a szellő az elragadott rózsalevével, mint a tolvaj az orzott kincscsel, — a zöld selyem pázsiton át.

Bólingató almafa lugasában pihent meg vele, ott az ölébe vette, duczogatta s úgy kérte a madárkakat, hogy csak danoljanak neki szépen. S a kicsike fölbredt — óh, de nem fakadt sírva.

Fölhajnalodó bársonyszemecskéi a testvér édes gyöngédséggel telt tekintetével találkoztak, megérté a reá sugárzó deajt s elkezdett mosolyogni a fé-

ban senkije, ki őt nehéz pályáján segítse, atyai gond-
dal vezesse, — elbukik. Az iskola ugyan megteszi a
maga kötelességét falain belül, de a mi azokon kívül
történik, arról nem számolhat. Eseményi szép a sza-
badság, de nem gyermekeknek való, azzal gyilkolja
az meg önmagát

Olvassuk csak figyelemmel az évi iskolai érte-
sitőket s szomorúan fogjuk tapasztalni, hogy a vi-
déri tanulóknak $\frac{9}{10}$ -ed része nem felel meg az előírt
követelményeknek. Sehol sem bosszulja meg magát
jobban a fukarság, mint a gyermek-nevelésnél!

De elvégre is öntudatra ébredt a közvélemény,
és mint a baj egyedül biztos óvószerét a kellő ta-
pintattal vezetett és fegyelmezett internátusokat je-
lölö meg.

Az internátusi életet szigorúan betartandó rend-
és házaszabályok jellemzik; a napnak minden órája
be van osztva munkára, úgy, mint szórakozásra, a
mai nap szerfölött megnehezített tanulás könnyítve
van szakemberek segítségével, a szórakozás a
korhoz mért és időhöz kötött, az étkezés és egész-
ségi viszonyok orvosi felügyelet alatt állanak, a mű-
velt elemekkel való folytonos érintkezés simább
modort és önértetést önt a gyermekbe, a szorgos
belélet megtanítja őt rendre, önmunkásságra, jó erköl-
csökre, a pontos felügyelet megóvja bajtól, beteg-
ségtől, visszatartja a rossz pajtásoktól, a gonosz
életől.

A ki az ily életnek, a ki a rendnek, a munká-
nak, a szorgalomnak nem barátja, az persze ellen-
sege is az internátusnak!

Az internátusok intézménye nem új dolog. A
művelt külföldön, nálunk Erdélyben, a vidéki tanu-
lókat régi időkben ép úgy, mint ma, rendszeren in-
ternátusokban nevelték és nevelik. Szegényebb sorsu
szülők gyermekei számára országsszerte már rég
konviktusok léteznek, s legújabbban Csáky gróf kul-
tusztisztviszt, belátván ez ügy fontosságát és szük-
ségségét, még a főrendek gyermekei számára is
egy fényes internátust állított fel az ország főváro-
sában. Csak a műveltebb középosztály maradt ná-
lunk e tekintetben mostohán.

A miskolci internátus ezen középosztály
gyermekeinek van szánva.

Hogy pedig a miskolci internátus
is kitűzött céljának tapintatosan, lel-
kiismeretesen és kellő eredménnyel
felelt meg, bizonyítja a helybeliev. ref.
főgymnásium nagyérdemű tanári kara-
nak az intézet évkönyvében megörö-
kített átirata, mely a növendékek ha-
ladását és magaviseletét megdicsérve,
az internátust, mint jól berendezett
és gondosan vezetett magánintézetet
a szülők és tanúgybarátok figyelmébe
és pártfogásába jó lelkiismerettel
ajánlja. Bizonyítják továbbá az érde-
kelt szülők hálanyilatkozatai és azon
örvendetes körülmény, hogy az utolsó
két év alatt, karöltve kitűnő iskolánk-
kal, az intézet tíz tanítványának negy-
venegy elégtelen osztályzatát javít-
totta ki és többen jutalomban része-
sültek!

Az intézet egész berendezése is, bár egyszerű,
de annyira megfelelő a célnak, hogy bátran kiállja
a versenyt sok drága nevelőintézettel. A mi pedig a
gondozást, felügyeletet és vezetést illeti, az valóban
páratlan. Bátran ki is mondjuk, szerencsés az
a gyermek, kit a gondviselés ma a mis-
kolci internátusba vezérel!

Wolfgang Lajos jubileuma.

Lélekemelő, igazán megható ünnepélynek vol-
tunk tanui tegnap délelőtt 11 órakor az ev. ágos-
tiaiak díszes egyházában, Wolfgang Lajosnak
a 40 éves tanítónak jubileuma volt az.

Radvány István egyházi felügyelő megron-
csolt egészsége helyreállítására végett fürdőbe utaz-
ván, helyette Dr. Markó László tartotta a fényes
ünnepély megnyitó beszédét, ékes szavakban tol-
mácsolván azon ünnepély magasztos jelentőségét,
melynek megkezdésére ime megadta a jelt.

Az egyházi ének elhangzása után Zelenka
Pál püspök-lelkész gyönyörű, szép és megható imát
mondott, mely ima mindnyájunk lelkét azon han-
gulatba hozta, mely a templom szentségének és az
ünnepély méltóságának oly magasztosan megfelel.
Dr. Markó László felhívta Kulik Márton ev. ág.
tanítót, a tanítói fiatal nemzedék eme kiváló tagját,

hogy olvassa fel az ünnepeltnek életrajzát. Kulik
oly életrajzot olvasott fel, mely egy a műveltség
lépcsőjén előrehaladó nemzetnek programmul is be-
illlett volna. Hü színekkel festette le 25000 tanítónak
szomorú anyagi helyzetét. azt a nyegle hányaveti-
séget, melylyel a nemzet legelső napszámosai, Ma-
gyarország új meghódítói iránt a butaság és rossz-
akarát viseltetik. Majd áttért a jubiláns tulajdonké-
peni élettörténetére, szónoki hévvel mondván el azt
a sok igaz érdemet, melyet Wolfgang Lajosban
mindnyáján oly annyira tisztelünk. — Wolfgang
Lajos nemcsak tanító, nemcsak énekvezér, hanem
zeneköltő is, a ki különösen a magyar népdalnak
hivatott megteremtője. Ki ne ismerné nálunk ezt a
szép dalt: „Ne itélj el, ne itélj el engemet? Ezt és
sok ilyen szöveget irt Wolfgang Lajos. Ki ne tudná,
hogy a welszi herceg-indulót ki írta, miért is egy
arany mellűt kapott a világ egyik leendő urától
Wolfgang Lajos. Az a galambósz szép hajzat, mely
Wolfgang Lajos nemes fejét fedi, az takarója egy
nemesen gondolkodó léleknek, az a szív, mely az ő
keblében dobog, az kincsés háza a vallásos, hazafias,
a magyar érzelmeknek.

Kulik Márton remek felolvasása után követ-
kezett az üdvözlések megkapóan szép jelenete.
„Eresszék hozzám a kisdédek mert övök a meny-
nyek országa.“ A szent írás e nagy mondása lebeg-
hetett az egyes rendezőség előtt, midőn az örökifju
ünnepelt tanítót az ártatlan kis leányok nevében
Kulik Irén üdvözölte, ez a kedves, aranyos kis jó
leányka, ki szinte tanítónak a gyermeke. Az ev. ág.
nőegylet nevében Bartányi Gyuláné urnő az egy-
let érdemeiben gazdag elnöknője mondott rövid, de
a női szív érzelemvilágától ragyogó beszédet az ün-
nepelthez. Szébbnél szebb be zédeket tartottak Tu-
róczy Pál arnóti lelkész az egyházmegye nevében,
Hidvégi Benő kir. tanfelügyelő, Pazar István
nyiregyházi tanító, Tóth Ferencz énekvezér a ref.
tanítók nevében, Potta László a róm. kath. tanító-
ság élén.

Goldberger Simon a borsodm. tanító-egylet
megbízásából. Rözinger Márton a zsidó tanító-
ság nevében szolt. Az evang. tanító egylet nevében
Kovács Samu diós-győri tanító üdvözölte a jubi-
lánst. Végre az ünnepeltnek miskolci kollegái
Gebe András bizták meg az üdvözlettel, ki meg
is felelt derekasan a hozzáfűzött reményeknek. Oly
szívhez-szólan, mert szívből jött szavakat oly ta-
lálón és helyesen mondott el, hogy azt a nagyha-
tást, mely már az összes jelenvöltek lelkét betöl-
tötte még fokozni is képes volt. A sok szép szó
elhangzása után Zelenka Pál püspök, Horváth
Sándor a volt ev. ág. gymn. igazgatója, jelenleg sze-
rencsi pénzüzeti hivatalnok és mások leveleit ol-
vastatta fel. Hronyecz József püspöki titkár ál-
tal. Sok üdvözlő távirat is érkezett. Melczér
Gyula ev. ág. lelkésztől és az ünnepelt roko-
naitól.

Következett az értékes szép ajándékok át-
adása dr. Markó László által. Az ev. ág. nőegylet
művészi kivitelű gyertyatartókat ajándékozott tiszte-
lete jelül az ünnepeltnek a következő felirattal.
„Wolfgang Lajos 40 éves tanítói jubileuma alkalmá-
ból 1893. jul. 4-én. Az ev. ág. nőegylet és az ün-
nepelt volt tanítványai.“ A miskolci egyház gyö-
nyörű ezüst serleget ajándékozott énekvezérének. A
hegyaljai ev. ág. tanító-egylet két ezüst csészét pom-
pás kivitelű monogramokkal ajándékozott.

Mindezek megtörtévé az ünnepelt tanító
meghatottan és szép beszéddel mondott köszönetet
a nem várt, nem remélt kitüntetésért, mely beara-
nyozza egész életét.

Zelenka Pál püspök köszönetet mond az
ev. ág. egyháznak a más felekezetekhez tartozó ta-
nító testületeknek, a hegyaljai ev. ág. tanító-egylet-
nek, a miskolci ev. ág. nőegyletnek, Radvány Ist-
ván és dr. Markó Lászlónak az egyház e két ha-
talmas oszlopának a szép számban megjelent höl-
gyeknek és uraknak. A páratlan szép ünnepély
egész lefolyását jegyzőkönyvbe vétetni rendeli,
a jegyzőkönyv aztán kinyomatva szétosztatik az ér-
deklődők között. Az ünnepély méltó befejezése a
püspök-lelkész rövid, de magasztos imája volt, mely
után a jelenvöltek kezetszorítottak és üdvözölték a jubi-
lánst. Az óra mutatója háromnegyed egyre járt, midőn
a templom újra csendes lett, hogy aztán a fiúiskola
emeletén levő teremben a fehér asztalnál nyerjen
folytatást a szép nap. A banketról valamint az este
7 órakor rendezett gyermekszínelőadásról röviden
csak lapunk jövő számában emlékeztethünk meg.
Fogadja lapunk részéről is az ünnepelt derék tanító
és zeneköltő a legnagyobb tisztelet és szeretet hang-
ján elmondott üdvözlőt.

A víz pusztítása.

Nagy fellegtáborok vonultak pénteken a dél-
utáni órákban Borsodvármegye minden részében. A
vakító s ciklázó villámokat földrázó mennydörgések
moraja követte. A nép érezte minduntán a közelgő
veszedelmet s félelmesen néztek a veszedelmet a mi
feléjük közelgett. Egyik helyen nagyobb esőzaka-
dás, zápor, míg más helyütt víztőlcsér ereszkedett
le népünkre, maga után hagyva a szegénységet, nyo-
morúságot, és azt a siralmas állapotot, melylyel szeg-
ény népünk sújtva lett. Gazdagnak, szegénynek ki-
jutott bőven a maga része. A lefolyt szerencsétlen

esetekről kiküldött tudósítónk és a hozzánk küldött
levelekből a következő értesítéseket adjuk.

Miskolcra pénteken délután hosszabb ideig
tartó esőszakadás volt. A víz a kerek hegyen nagy
pusztításokat vitt véghez. A nagy esőzések folytán
a Budapestről érkező személyvonat egy órai késés-
sel érkezett be. A víz magassága a Csaba és Gő-
römböly között levő őrháznál meghaladta az $\frac{1}{2}$
métert.

A közelben fekvő kies Tapolca-fürdőnek is ju-
tott rész az esőszakadásból, ugyanazon délután rend-
kívüli esőszakadás volt Tapolcán. Az ár, mely nagy
pusztításokat vitt véghez, komoly veszedelemmel fe-
nyegette a fürdőző vendégeket. A víz magassága me-
ghaladta a 60 centimétert. — — — A közlekedés
helyre van állítva, valamint a fürdő-szobák is rend-
ben vannak és így semmi akadály sincs a közönség to-
vábbi kirándulásaira.

Csabán a pusztító víz a terméseket erősen meg-
rongálta s különösen Friedman József bérllőnek
okozott nagy károkat.

A bőszült elem rengeteg pusztításokat vitt vég-
hez Görömbölyön. Alig hogy Csabát elhagyjuk,
az országot tanuskodik a víz borzasztó pusztítá-
sairól. Háztetők, kapuk, szalmacsomók, gerendák, házi
butorok, edények a házi állatok hullái szomorú ké-
pet nyújtanak. De még borzasztóbb, szomorubb képet
nyújt, hol a szántóföldek, gabona és buzavetések,
kukorica és dohányültetéseknek semmi nyoma sincs
s még folytonosan víz alatt van. A megmaradt ter-
mes teljesen használatlan, letarolva, letaposva, széj-
jeltépe s egy kietlen, zord temető borzalmas alak-
jára emlékeztet, hol csupa keserűség és bánatos az
óttlét. Egy óra alatt tette tönkre a pusztító elem
azt a termőföldet, melyet Kohn Miksa bérlő évti-
zedek óta nagy áldozatkészséggel volt képes elérni.
Kára ez idő szerint 20 ezer forint. Hogy a faluban
milyen nagy a nyomor, az leírhatatlan. Összedült
házak, üres házak mutatják a bánatos emberek, gaz-
dák szomorúságát, mert nemcsak nyugvó helyük, de
élelmi szerük is elpusztult s így a nagyobb része
éhezik. A kétségbeesett anyák jékiáltásai megrá-
zólag hatnak az emberre, kik családjukat fentartani nem
bírnak segély nélkül. Emberáldozat nem történt, de
az ár többeket elsodort, kiket azonban a derék pol-
gárok kimentettek a halál torkából. A paplak nyúj-
totta a menedékhelyet a menekülőknek, kik a padra
menekültek s ott családtagjaikkal összehúzódva, vár-
ják segélyezésüket. Ezen vízveszedelemre nézve Ene-
kes Gyula görömbölyi r. kath. lelkész következő
levelet küldte be hozzánk:

T. szerkesztő ur!

F. év. június 30-ika gyászos emléktől marad
Görömböly borsodmegyei község lakóira nézve, hol
a d. u. órákban keletkezett vihar és felhőszakadás
folytán az árvíz oly károkat okozott, a minek kö-
vetkezésképpen csak nyomor és inség lehetnek! Soha!
legalább emberemlékezetre — nem történt, ilyen e
külömben völgyben fekvő és minden oldalról partok
és dombok által környezett községben! Jelzett napon
ugyanis d. u. 2 órakor még sütött a nap és 3 óra
körül már erős menydörgés és menykőhullások között
a hegyekről oly sebességgel rohant alá az árvíz,
hogy mindenki csak menekült a dombos helyekre,
mert, hogy a házakból valamit kimenthessenek, arra
még csak gondolni sem lehetett. A harangok vész-
jelzése a kétségbeesett gyermekek és asszonyok
jajveszélései között a férfiaknak tétlenül kellett
néznie az árvíz rombolásait, mely betető ellenség
módjára legelőször is az udvarokról borjut, sertést,
kecskét és minden egyéb házi szárnyas állatot, az-
után a kamrák falait bedöntve, onnan gabonával és
buzával zsákokat, lisztes ferslagokat, szalonnával
megtöltött hordókat, lugzókat, kádakat, puttonokat
s mindenféle fözelekkel megrakott edényeket, a bol-
tokból mindenféle árucikketeket, a szobákból kene-
ret, élelmiszereket, szóval minden vihető tárgyat és
butoradarabot elragadott magával s piszkos iszapjá-
val szemfödőként befödve rohant velők a munkási
püspök bérllőjének kissé magasabban fekvő gabna-
tábla vetésére, a hol azokat hadiszákmányként le-
rakva egész táborot alkotott, a szegény lakosok ke-
serves szerzeményeiből. E mellett az eső folyton
szakadt és a lakosság fele része bent a faluban,
a másik fele pedig a falun kívül leste marcangoló
kinok között, mint szaggatja darabonként az árvíz
háza falait, hogy dönti széjjel esürjét, ólját — mik-
nek tetejét hátára véve rohan velők, míg valahol
zátonyra nem akad. Mert sem ki a faluból, sem
pedig bejönni nem lehetett. Gyermekeket a házakból
ablakokon keresztül szedtek ki a bátrabb emberek,
a kik mell és váll magasságig jártak az iszapos
vízben, t. i. hol az járható volt. Hajmeresztő látvány
volt az, midőn egy anyát 18 éves leányával sodort
el a víz az istállóval együtt, hová azok — miután
már összeomlott — menekültek. A leány anyját át-
karolva uszott az árral, hol ő, hol pedig édes anyja
merültek a víz alá, míg végre az apa fiával együtt
mintegy 50 méternyi távolban a vész helyétől léczek
és csákányok segélyével a szerencsétleneket kimentet-
ték a halál torkából. Emberélet nem esett áldozatul, de
annál több sertés, borjú, kecske és egyéb szárnyas házi-
állatok. Több mint 50 ház, részint összeomolva, részint

omlófélben s vagy 120 drb esőr, ólnak nyoma sincs többé a föld-színén! Kárja mindenkinek van a faluban, de igen sokan maradtak kenyér, hajlék és ruha nélkül. Ezek történtek a faluban! A határban pedig a vetések nagy része, valamint a szénák és egyéb takarmányfélék az iszapban fekszenek. A kár kiszámíthatatlan! Miért is az inségesek nevében, kérelemmel fordulok a könyörülő szívekhez, hogy segély-adományokkal őket segítsék a lapok t. szerkesztője, hogy b. lapjaikban az irgalmas szívüket segélyadásra felszólítom és a könyör-adományokat egybegyűjteni sziveskedjenek. Hiszen közös a veszély mindnyájunkkal, máskor mi adunk, most pedig mi kérünk. Kelt Görömbölyön, 1893. jul. 1-én. *Énekes Gy. r. k. ielkész.*

Aranyosról a következő levelet vettük, melyben a víz pusztításáról értesítene bennünket.

T. szerkesztő ur!

Nagy felhőszakadás volt tegnap délután az aranyosi határ északkeleti sarkán (a Bükk-hegység alján.) A kegyetlen áradat oly hirtelen rohant, hogy lehetetlen volt előle valamit megmenteni, elsodort mindent, mit utjában talált. Házak omlottak össze, az összes patak-hidakat fölszaggatta; a réteken levő rendek, rudasok, sőt boglyákat fölkapta a víz s vitte keresztül a falun ki tudja nova, a lapályos s vízmentén levő életneműt, veteményeket felerészben tővestől sodortta ki, felerészben pedig annyira leiszapolta, hogy letakarításáról szó sem lehet. Rémtűlten kiabálva futkostak az emberek az utcákon összevissza, egyesek kísérleteket tettek megküzdeni az árral, hogy istállójukból szarvasmarháikat, sertéseiket becsássák ki, mintegy életükkel játszottak. E nagy veszély közepette, ezer a szerencse, hogy nappal történt ember élet nem esett áldozatul. Több apró jószágot, megfuladt sertéseket fogdosnak ki a még máig is áradó patakából. A tehén-csorda, nyáj kinn vesztegelnek a mezőn, nem lehetett bebocsátani éjjelre sem. Ki tudja hány drb szökődött el őrzőjétől s futt bele a vízbe. Valóban mondhatjuk, hogy irtózuunk már, ha menydörög, — elmondhatjuk: „Ádtál uram esőt, de nincs köszönet benne!”

Mái és Nyék közötti termőföldeket a víz teljesen ellepte. Mintegy 100 hold föld van víz és iszap alatt. A kár kiszámíthatatlan; a házak vízzel vannak Máiban körülvéve. A lakosság fél, hogy kis hajlékaik összeomlanak. Menteni nem lehet semmit, mert még az országút is egy dühöngő tengerárra emlékeztet. Az utakon mindenütt a vihar által kicsavart fakoloszusok fekszenek.

A jukhegyi part egész víz alatt van. A víz a terméseket elsodorta magával s különösen a dohánytermésekben rengeteg károkat okozott.

A víz pusztításáról jelentékenyebb károkat jeleznek Aranyos, Emőd, Zsolca, Alacska, Hámor, Radistyan és Bábonyról.

Az első segélyt Heő-Csaba község rom. kath. hívei nyújtották, a kik a szerencsétlenség hírének vétele után azonnal egy szekér kenyeret és 19 frotot küldöttek.

Soltész Nagy Kálmán kir. tanácsos polgármester tegnap reggel 200 kenyeret és 1 métermázsá szalonát küldött az éhezőknek.

Miskolc város közönsége! Görömböly a szorgalmas és munkás néppel megáldott községünk, a pusztító elem: a víz áldozata lón, a nép nyomorúságban van. Nyugvóhelyük és élelmiszertük nincsen. A nép éheznek. A kétségbeesett anyák karjaikon kisdedeikkel könyörögnek és rimázkodnak a könyöradományért. Azért hát Miskolc város minden lakosa, kicsinyje és nagyja, gazdagja és szegényje segítsen az éhezőkön. Nyujtsa bármilynemű és bármily csekély adományt tőle telhetőleg és érző szíve szerint, azoknak, kik mindenöktől megfosztva, kétségbeesetten, nyomor és inségben várják a segély és könyöradományokat! — Lapunk szerkesztősége is elfogad bármilynemű adományokat nyilvános nyugtázás és köszönet mellett eljuttatja azon szomorú helyre, hol a szomorúság és nyomor ütött tanyát. (—ó.)

Felhívás előfizetésre.

A harmadik évnegyed küszöbén bizalommal kérjük t. előfizetőinket, hogy előfizetéseiket megújítani, hátralékos díjjaikat pedig ki egyenlíteni szivesek legyenek.

Annyival inkább bátrak vagyunk ezt kérni, mert minket sem hatalom, sem hatóság, sem egylet, sem semmiféle intézet anyagilag nem támogat, mi egyesegyedül az előfizetők álléireiből tartjuk fenn lapunkat.

Hogy megérdemeljük-e a támogatást, azt egészen a t. olvasó közönség ítélletére bizzuk. Ha azt látja, hogy magasztos elveink és szent eszméink zászlóját nem lobogtattuk oly erővel és lelkesedéssel, mint a minót a magasztos ügy szolgálata megkíván: akkor vonja meg tőlünk támogatását — s mi készséggel leteszszük a

tollat. De ha azt látja, hogy a most lefolyt küzdelmek között a diadal kivívásában lapunknak is némi kis része van; ha azt látja, hogy a harcok küzdő terén tisztességgel és becsülettel megálltuk a helyünket: akkor siessen áldozatálléireit meghozni annak az organumnak a fentartásához, melyre még a jövőben is kemény harcok és erős küzdelmek várakoznak.

Nekünk, azt hiszszük, programot adni most nem szükséges; elég, ha kimondjuk, hogy lapunk iránya az marad, a mi eddig volt. Az állami önállóság eszméjének terjesztése mellett teljesen függetlenül mindenkitől, csak az igazságot fogjuk szolgálni. Nem ijedve meg senkitől, a szabadság és közérdek védelmében bátran s — a hol a szükség kívánja — ezután is kiméretlenül fogjuk hordozni tollunkat.

Minket nem fog befolyásolni senki ezután sem. Városunk, megyénk s vidékünk érdekeinek szolgálatában is az egyenes és igaz szó kimondásának elve fog vezérelni bennünket. Fel fogjuk emelni szavunkat az elismerésre, de a hol kell, felrázzuk a sujtoló közvéleményt a visszaélések megtorlására.

Ha valamikor, ugy most, a hízélgés, csúszás-mászás és talpnyalás korszakában van szükség arra, hogy az igaz, őszinte szó utat találjon a még meg nem vásárolt lelkekhez s elnémita az önérdék tollas madarait, kik a politikai és társadalmi élet berkeiben hamis hangokon énekelnek.

Felkérjük azért t. olvasó közönségünket, hogy buzgó törekvéseinket előfizetéseikkel támogatni méltóztassanak.

A „Szabadság” előfizetési ára:

Egy évre	5 frt — kr.
Félévre	2 frt 50 kr.
Negyedévre	1 frt 25 kr.

A szerkesztőség és kiadóhivatal.

H I R E K.

— **Személyi hírek.** Wekerle Sándor miniszterelnök pénteken délelőtt városunkon keresztül utazott. — Say altábornagy több napig városunkban időzött s a honvéd csapatok fölött szemlét tartott.

— **Kiütötés.** Báró Vay Béla megyénk főispánját a királyi valóságos belső titkos tanácsossá nevezte ki.

— **Athelyezés.** Leőchev Károly honvédd-nagy segédtsízi minőségben Sátoralja-Ujhelyre helyeztetett.

— **Eljegyzés.** Bethlenfalvi Faygel István kedves leányát eljegyezte Engel László füzes-abonyi vasuti tiszt. Boldogságot kívánunk!

— **Herman Ottó** városunk déli kerületének országgyűlési képviselője és Sturman György mezőkeresztesi orsz. képviselő vasárnap Eötvös Károly kíséretében Nagy-Körösnön voltak, hol Eötvös beszámoló beszédet tartott. Eötvös Károly nagy és hatalmas beszéde után Herman Ottó szolt a körösi polgárokhoz, ki Svajcz példájára hivatkozva a szabadság szeretetére buzdította a nagyszámú hallgatóságot. Hevesen kifakadt azok ellen, kik konkolyt hintenek szét és a párt erejét gyöngítik és azért fohászokodott, hogy Kossuth Lajos szelleme hassa át az országot. Képviselőnk beszéde nagy hatást tett a nagykörösi polgárokra, Eötvös Károly mellett ő volt az, a kit a polgárság leginkább kiütetett.

— **Városi közgyűlés.** Miskolc város képviselő-testülete részéről f. évi július hó 6-ik napján d. u. 3 órakor, a városház nagytermében rendkívüli közgyűlés tartatik a következő tárgysorozattal: 1. Jelentés a városi képviselőválasztásról. 2. Jelentés a „Korona” építkezése ügyében. 3. Jelentés a Miskolc-Hámori vasut engedményesei és a város között kötött szerződés módosítása tárgyában. 4. A miskolc-tapolcazi vonat engedményezésének kérényre törzs-részvények jegyzése tárgyában. 5. Jelentés a buzatéri volt sóház kisajátítási per állásáról. 6. Az ápoljai igazgatói állás betöltése. 7. Szakosztályi jelentés a „papmalomtár” járda magasságának megállapítása tárgyában. 8. A tanács előterjesztése a kereskedelmi iskolai segély biztosítása tárgyában.

— **Halálozás.** Megdöbbenéssel vettük a szomorú hírt, hogy Ráczkevy István kis-tokaji földbirtokos, kit néhány nappal ezelőtt teljes egészségben láttunk Miskolcon, e hó 2-án jobblétre szenderült. A megyszerte tisztelt és becsült férfiú elhunytáról a megszorodott család a következő gyászjelentést adta ki: Ráczkevy Istvánné szül. Szathmáry Borbála, Ráczkevy Károly nejjével szül. Kövy Zsuzsannával és dr. Ráczkevy József, a számos rokonság nevében is fájdalom-

tól megtört szívvel jelentik forrón szeretett férje, illetve testvérüknek Eötvös Ráczkevy István földbirtokos és megyei bizottsági tagnak élete 59-ik és boldog házasságának 25-ik évében, sok szenvedés után f. július hó 2-án este 7 órakor történt gyászos elhunytát. A megboldogultnak pormaradványai f. július hó 4-ik napján d. u. 3 órakor fogtak az ev. ref. egyház szertartása szerint a kis-tokaji sírkertben örök nyugalomra tételni. Kelt Kis-Tokajban 1893. évi július hó 2-án. Áldás és béke lengjen hamvai felett!

— **Görgei rehabilitációja** alkalmából rendezett ünnepélyről Seper István vendéglős a „Borsod-megyei Lapok”-ban velünk szemben azt állítja, hogy az ünnepély végén nem történt semmi olyan meghatározó jelenet, melynek a rendőrség beavatkozása vett volna véget. Hát tökéletesen igazsága van Seper urnak, a baráti öleléseket a rendőrség — bár a biztosok szintén szemtanúi voltak az érdekes epizódnak — nem zavarta meg. Mi is csak tollhibából írjuk a rendőrség beavatkozását, mert ott csakugyan nem rendőrökre, hanem inkább orvosokra volt szükség, lévén már akkor olyan emelkedett a hangulat, hogy néhány uri embernek a vehemens ölelése után megeredt a vőre.

— **Juliális.** Filep József ev. ref. tanító a szülő és a polgárság felkérése folytán július 8-án a görömbölyi Tapolcazi táncmulatságot rendez, melynek tiszta jövedelme az iskola javára fog fordítatni. A ki ismeri Filep Józsefet és az általa rendezett mulatságokat, annak nem kell magyarázni, hogy miképpen lehet ő nála mulatni, hanem sietni fog, hogy ott legyen. A belépési díj a tánchelyiségbe, — mely a „Szigeten” lesz — személyenként 80 kr. Családnak (négy személyig) 1 frt 20 kr. A kik e mulatságra reggel óhajtanak kijönni s társas ebéden akarnak résztvenni, azok sziveskedjenek jul. hó 7-én déli 12 óráig a rendezőnél jelentkezni. Valamint azon t. urak is, kik tévedésből meghívót nem kapnak s óhajtanának résztvenni.

— **Dalestély.** A miskolczi dal- és önképzőkör annyi sok gond és aggodalom után, melyet az időjárás okozott, végrevalahára a mult szombaton megtartotta nyári dal-estélyét. A délután megeredt zápor dacára nagyszámban sereglett kifelé a közönség s este 8 óra után már vidám hangoktól és kacagástól viszhangzott a gyönyörűen feldíszített Népkert. Az egylet dalköre Ruttkay Menyhért karnagy vezetése alatt öt dalt adott elő, melyek mindeniket zajos éljenzéssel fogadta a közönség; különösen a magyar népdalegyvelegek keltek nagy hatást, melyeket a dalkör lelkesen és meglepő szabotossággal adott elő. A program leéneklése után tüzijáték volt, melyet most is Hradil Gusztáv rendezett; oly sikerült volt a tüzijáték minden részlete, hogy a közönség önkénytelenül felkiáltott: „No még ilyet nem láttam!” — A tüzijáték után tánczra perdült a hevesvérű fiatalok s Tóni zenekarának hangjai mellett kivilágos-viradig járta a ropogós esárdásokat. Az első négyest 100 párnál több tánczolta. A mulatság reményén felül fényesen sikerült.

— **Mulatság** A d. győri m. k. vas- és azélgvári munkások Jószerencse dalköre folyó évi július 16-án a Tatár-Ároki erdőben jótékonycezu zártkörű nyári tánczvigalmat rendez. Belépési-díj tetszés szerint. Kezdeté délután 3 órakor. A tiszta jövedelem a kör saját pénztára javára fog fordítatni. Kedvezőtlen idő esetén a mulatság következő vasárnap fog megtartatni.

— **Értesítés.** Van szerencsém a n. é. szülő tudomására juttatni, miszerint a vezetésem alatt álló iskolában a népiskola alsóbb osztályaiba járt és leány növendékek részére az írás, olvasás és számolás aratási szünidőre a délelőtti órákban 9—11-ig 1 frt havi díj mellett ismételt iskolát nyitok. Ném pedig a délutáni órákban havonként 50 krért, egész napon 1 frtért kézimunkát fog tanítani. Mindkettőt a n. é. szülék becses figyelmébe ajánlván kérem szives pártfogásukat. A tanítás kezdete f. év július hó 6. Miskolc 1893. július hó 4-én. *Filep József, ev. ref. tanító.*

— **A női-ipartanműhely,** mely Gebe Endré né mintaszerű vezetése alatt áll vasárnap és hétfőn tartotta szokásos női kézimunka kiállítását. A kiállítást, mely a lelkiismeretes vezetésről s a növendékek kézimunkabani ügyességéről tett tanúságot, vasárnap igen sokan látogatták igazi kedvteléssel gyönyörködve a kiállított tárgyakban. A 92 kiállító közül különösen a következő növendékek tűntek ki csinos kézimunkáikkal: Czékus Piros, Bródy Emma, Geiger Teréz, Spiegel Pepi, Eigner Lina, Neuvirth Gizella, Vaktor Szerén, Gyurkó Ilona, Regula Vilma, Schneider Vilma, Grosz Etel, Vizslay Anna, Károlyi Karolin, Peiker Jolán, Bucsaný Eszter, Tomek Etel, Polcz Etel, Kiszely Erzsé, Elexi Gizella, Weinberger Anna, Stiller Jenny, Danisli Irma és Krausz Gizella.

— **Lengyelffy Fanny** táncz és balletmesternő növendékeinek tánczvizsgája egyszerűs mind tánczvigalma ma lesz a Seper szálloda disztermében. A mulatság tiszta jövedelme a városi tisztikar javára fordítatik; annál is inkább megérdemli a mulatság a tömegesebb pártfogást.

Versenyárgyalás. A miskolczi rendező pályaudvaron emelendő új épületekre nézve tegnap tartott meg a versenyárgyalás. Összesen nyolcz zárt ajánlat érkezett be, melyek felbontatván a következő számokat eredményezték, u. m. Getto Gyula 266.300, Gregersen és fia 256.061, Neuschloss Ödön és Marcel 256.014, Arnstein H. 256.187, Fleischman J. 262.092, Welisch Sándor és társai 249.671, Fischer Henrik 239.771 és Neuschloss Károly 268.397 frtért ajánlkoztak az építkezések elvállalására. Jelen voltak még mint meghívottak: Blau Gyula építész és Martin Zsigmond vállalkozó. Az üzletvezetőség e napokban fog az ajánlatok felett dönteni.

A miskolczi közkórházban a betegek forgalma mult hóban a következő volt u. m.: május haváról visszamaradt 125. Junius hóban felvételt 134. Összesen 131 férfi 128 nő = 259. Ebből kiment 134, meghalt 8. Összesen 79 férfi, 63 nő = 142. Julius hóra maradt 52 férfi, 65 nő = 117. Ápolási napok száma 3492.

Három cigány-legény hegedült az alacska csárdában egy mulatság alkalmával, a mely muzikaszóért kaptak 40 fillért 20 osztrák értékű krajczárban. Horváth Faló András kapta kezébe az összeget, a melyet társaival nem akart megosztani. Társaival e miatt perbe elegyedett, a melynek természetes következménye az lett, hogy H. Faló János egy késsel ugy szurta meg Kaló András társát, hogy 3 hétig ágyban kellett fekdnie, a minek megtörténte mellett Dani József is tanuskodott. A kir. törvényszék vádlottat 4 hónapi fogházra ítélte.

Értesítés.

Az országgyűlési képviselők választására jogosultaknak a kiigazító küldöttségek által készített és 1894. évre érvényes birandó névjegyzéke, az alólírt központi választmány ülésében megvizsgáltatván, és ugy a déli, mint az északi választó kerületekre nézve külön betűrendben összeállítatván, midőn ezek az 1874. évi XXXIII. t.-cz 43., 44., 45., 46., 47. és 53., valamint az 1876. évi XVIII. t.-cz. 1. és 2. §-ai értelmében ezennel közszemlére kitétetni rendeltetnek, a most felhívott törvények alapján a lakosság, illetőleg azok, kik magukat a választásra jogosultaknak velük, a következőkre figyelmeztetnek:

A fentebb említett betűsoros névjegyzékek f. é. július 5-től ennek 25-ik napjáig bezárólag a városi központi iktató hivatalban reggeli 8 órától déli 12 ig a központi iktató jelenlétében megtekinthetők, illetőleg az ezen névjegyzékek elleni felszólalások f. é. július 5-től 15-ig bezárólag benyújthatók, mely felszólalásokat; vagyis kiigazítás iránti kérvényeket a névjegyzékekkel együtt a fentebb kitűzött napokon délután 2 órától 5-ig lemasolni mindenkinek szabadságában áll.

A névjegyzék ellen saját személyét illetőleg bárki felszólalhat.

Ezenkívül mindenkinek jogában áll azon választókerületben, melyben felvételt, bármily jogtalan felvétel vagy kihagyás miatt, a névjegyzék ellen felszólalni.

A felszólalások irásban adandók be és egy beadványban több egyénre vonatkozó felszólalás is foglalható.

A felszólalónak kiváságára a beadványáról tértírvény adatik.

A felszólalásokat, illetve a kiigazítás iránti kérvényeket mindenki megteheti s azokra f. év junius havat 16-tól 25-ik napjáig bezárólag irásban észrevételeket nyújthat be, az észrevétel minden beadványhoz külön adandó be.

A felszólalások és az azokra tett észrevételek alólírt központi választmányhoz intézendők és a szükséges okiratokkal felszerelve, az ezek gondozására megbízott városi iktató kezeihez nyújthatók be, ki ugy a felszólalásoknak, mint az észrevételeknek külön sorrendben leendő beiktatására kellőleg utasítottat.

Ezekből mindenki tájékozást és utasítást nyerhetvén törvényadta jogainak mikénti gyakorlására ugy a kitűzött határidők, mint az eljárási módokat pontos megtartása a közönségnek ujabban is és annyival is inkább figyelmébe ajánlatik, mert az ezek meg nem tartásából eredő joghátrányokat mindenki csak magának fogja tulajdonítani.

Kelt Miskolczon, a központi választmánynak 1893. junius hó 15-én tartott üléséből.

Soltész N. Kálmán,
polgármester.

Diószeghy György,
kp. vál. jegyző.

Értesítés.

A kaszálás beálltával és a takarás közeledtével ismét figyelmeztetjük a gazdaközönséget a következőkre:

A város beépített területén szabad ég alatt, vagy nem tűzmentes fedőlélekkel ellátott épületekben, esetleg kéménnyel bíró épületek padlásán széna, szalma, vagy életnemű rakományt elhelyezni, csépelteni, vagy nyomattatni nem szabad.

A város szélein azonban egymástól és a szomszédtól 10 méterre, kéménnyel ellátott épülettől 50 méterre, a légszuszgyár és a laktanyák kerítésétől

100 méterre egy széna és egy szalma csomó a rendőrkapitányságtól előre kinyerendő írott engedély mellett elhelyezhető, de életnemű nem.

Ezen távolság a mezőn is megtartandó, hol azonban az országutaktól is csak 50 méterre szabad rakodni.

Takarmány, életnemű és szalma hordásnál, ugyszintén a cséplés és nyomtatásnál dohányozni, vagy közelben tüzelni nem szabad.

A szabad ég alatt elhelyezett minden rakomány mellett megfelelő mennyiségű kapitányviz tartandó, mely azonban a legkisebb csomónál sem lehet 2 hektoliternél kevesebb.

A kik a fent irt intézkedések ellen vétének, szigoruan fognak büntettetni s azon felül esetleg az engedély nélkül vagy szabálytalanul elhelyezett rakományok költségekre és veszélyükre alólírt hivatal által f g onnan elhordatni.

Miskolcz, 1893. junius 21.

Lukács Béla,
r. főkapitány.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Dr. Halász Sándor.**
Kiadó: **Wesselényi és König.**

NYILTÉR.)

Köszönet nyilváníítás.

Azon sikerdus fáradozásért és kiváló figyelemért, mely első sorban tette lehetővé azt, hogy a vezetésem alatt levő miskolczi internátus tanuló oly kiváló előmenetelt tettek, fogadja a helybeli ev. ref. főgimnázium és polgári iskola nagyérdemű tanári kara méltó elismerésemet és hálás köszönetemet.

Kelt Miskolczon, 1893. jul. 1-én.

Teljes tisztelettel
Marcsekényi.

Tekintetes Marcsekényi J. M. urnak, a miskolczi internátus igazgatójának!

Igazgató urral való minden további érintkezés mind jobban erősít meg azon meggyőződésemben, hogy a jó gondviselés vezérelt engem akkor, midőn fiamat avatott kezeire bízam. Szeretett igazgató úrnak puritán jelleme, atyai gyöngédséggel párosult szigora, mely bölcsesége, az élet helyes felfogására irányult következetes nevelési rendszere a legnagyobb megnyugtató és jóltevő tudat egy, gyemekeit igazgató urnál elhelyezett szülőre nézve.

Őszinte tiszteletem és szülői hálás érzelmeim nyilváníítása mellett vagyok

Kolozsvárt, 1893. junius 29-én.

Melitsko Frigyes,

a m. kir. állami vasútak főmérnöke.

Nyilatkozat.

Fiam Latkóczy Kálmán a miskolczi internátus jótéteményeiben három éven keresztül volt szerencsés részesülni. Midőn ezen minden tekintetben igen kitűnőnek bizonyult intézetet elhagyni kénytelen, kijelentem, hogy minden tekintetben a legnagyobb mértékben voltam megelégedve, a miért az intézet nagyon tisztelt igazgatójának ez uton is hálás köszönetemet és elismerésemet nyilvánítom.

Kelt Miskolczon, 1893. junius 24.

Latkóczy Kálmán.

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk.

A miskolczi telefonhálózatnál egy kisasszony alkalmazást nyerhet.

Miskolczi telefon-hálózat.

Új gőz-, kád- és tükörfürdő megnyitás.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy Miskolczon Király-utca 23-ik szám alatt a mai kor igényeinek teljesen megfelelően, egészen újonnan épült

gőz-, kád- és tükörfürdőt

a mai napon megnyitom s azt a t. közönség rendelkezésére bocsájtom a leg gondosabb kiszolgálás mellett.

A gőzfürdő férfiak részére reggel 5 órától délután 2 óráig, nők részére délután 2 órától este 9 óráig.

A kád- és tükörfürdők egésznap használhatók.

A t. közönség b. pártfogását kérve kiváló tisztelettel

2-3

a fürdő-bérlőség.

Eladó földbirtok.

A radistyáni és parasznjai térben fekvő

4200 ööl föld

kaszálóval és laktanyával, legeltetési joggal és tűzifajzással,

bérbeadatik,

esetleg örökáron eladatik.

A föld legnagyobb része köszéntartalmu.

Bővebb felvilágosítással szolgál a tulajdonos: **Ferenczy József Radistyánban,** vagy **Osvald Nándor Miskolczon, Tetemvár.**

WESSELÉNYI ÉS KÖNIG KÖNYVNYOMDÁJA MISKOLCZON, DEÁK-UTCA.

Ajánlják újonnan és a legszebb irásfajokkal berendezett

→ könyvnyomdájokat ←

mindennemű e szakba vágó munkák elkészítésére.

Különösen ajánlják angol írott betűket, béli és lakadalmi meghívókra, eljegyzési-, esküvői- és ajánló- (adress)-kártyákra, körlevelekre, névjegyekre, számlák és levélpapírokra. — Írott betűik teljesen kizárják a drága litographiai munkákat. — Elvállalnak továbbá mindennemű művek, folyóiratok, iskolai értesítők, pénztári betétkönyvek, árjegyzékek, hivatalos táblázatok, étlapok, belépti- és ezimjegyek, gyászjelentések, falragaszok stb. nyomtatványok készítését, esinos kivitelben, előnyös arakon s minden tekintetben versenyeznek a fővárosi műintézetekkel.

„SZABADSÁG”

politikai, független párti lapnak

kiadóhivatala.

Hatóságilag engedélyezett falragasz-intézet.

4748. szám.
tkvi 1893.

Árverési hirdetményi kivonat.

A miskolczi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Varga Lajos végrehajthatónak R. Kovács István és neje Gothard Veron végrehajtást szenvedő és elleni 200 frt követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a miskolczi kir. tvszék területén lévő a miskolczi 6053. sz. tjkvben $\frac{1}{2}$ l. r. sz. a. felvett egész szántóra 647 frt kikiáltási árban, továbbá a miskolczi 3279. sz. tjkvben $\frac{1}{2}$ l. r. sz. a. felvett egész szőlőre 262 frt kikiáltási árban, a miskolczi 3648. sz. tjkvben $\frac{1}{2}$ l. r. sz. a. felvett szőlőlől Gothard Veront illető jutalékra 239 frt kikiáltási árban a miskolczi 2129. tjkvben $\frac{1}{2}$ l. r. sz. a. felvett egész pinczére 80 frt becsárban és végül a miskolczi 3278. sz. tjkvben $\frac{1}{2}$ l. r. sz. a. felvett szőlőlől Kovács R. István és neje Gothard Veront illető $\frac{2}{3}$ jutalékára az árverést 289 frt 32 kr. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1893. évi július hó 29-ik napján délelőtt 9 órakor** ezen kir. tvrszék árverelő helyiségében megtartandó árverésen a kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt Miskolczon, 1893. évi máj. hó 11-én.

A kir. jbiróság, mint tkvi hatóság.

Sebe Atajos

kir. törvényszéki bíró